ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

3^η Άσκηση: Συγχρονισμός

ΦΟΙΤΗΤΕΣ: ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ 03117601

ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΦΗ ΧΡΙΣΤΟΣ 03117711

OMAΔA: OSLABC16

EEAMHNO: 6°

1.1 Συγχρονισμός σε υπάρχοντα κώδικα

Παρατήρηση: Οι δύο διεργασίες δεν είναι συγχρονισμένες με αποτέλεσμα η τελική τιμή της μεταβλητής να είναι αρκετά διαφορετική από το 0 και κάθε φορά που εκτελούνται τα δύο προγράμματα να εκτυπώνουν διαφορετικό αποτέλεσμα.

Παρατήρηση: Από το αρχείο simplesync.c δημιουργούνται δύο εκτελέσιμα αρχεία. Το αρχείο simplesync-mutex και το αρχείο simplesync-atomic. Αυτό συμβαίνει διότι το Makefile δημιουργεί δύο object files την πρώτη φορά με πάραμετρο -DSYNC_MUTEX και τη δεύτερη φορά με παράμετρο -DSYNC_ATOMIC. Με αυτό τον τρόπο δημιουργούνται τα object files για τις δύο περιπτώσεις και τα αντίστοιχα εκτελέσιμα αρχεία.

Ενδεικτική έξοδος εκτέλεσης:

oslabc16@os-node1:~/Ex3\$ ./simplesync-atomic
About to increase variable 10000000 times
About to decrease variable 10000000 times
Done decreasing variable.
Done increasing variable.
OK, val = 0.
oslabc16@os-node1:~/Ex3\$ ./simplesync-mutex
About to increase variable 10000000 times
About to decrease variable 10000000 times
Done decreasing variable.
Done increasing variable.
OK, val = 0.

Ερωτήσεις

Με τη χρήση της εντολής time(1) καταμετρήθηκε ο χρόνος εκτέλεσης των εκτελέσιμων για όλες τις περιπτώσεις. Παρατηρείται ότι τα εκτελέσιμα που δεν απαιτούν συγχρονισμό είναι πολύ πιο γρήγορα από τα εκτελέσιμα χωρίς συγχρονισμό. Αυτό συμβαίνει διότι χωρίς συγχρονισμό εκτελούνται οι διεργασίες ταυτόχρονα χωρίς να σταματά η λειτουργία τους άρα τελειώνουν και πιο γρήγορα.

Χωρίς συγχρονισμό	Mε POSIX mutexes	Με ατομικές λειτουργίες
real 0m0.039s	real 0m3.541s	real 0m0.412s
user 0m0.072s	user 0m3.788s	user 0m0.808s
sys 0m0.000s	sys 0m2.548s	sys 0m0.000s

- 2. Παρατηρείται ότι η χρήση ατομικών λειτουργιών είναι πολύ πιο γρήγορη από τη χρήση POSIX mutexes. Αυτό συμβαίνει διότι τα posix mutexes σταματούν τη λειτουργία της διεργασίας και εκτελούν διαδοχικούς ελέγχους μέχρι να της δοθεί άδεια να εισέλθει στο κρίσιμο τμήμα και να αποκλείσει με τη σειρά της την είσοδο των άλλων διεργασιών στο ΚΤ. Η πιο πάνω διαδικασία είναι πολύ χρονοβόρα. Από την άλλη οι ατομικές εντολές λειτουργούν ατομικά όμως δεν απαιτούν τη διαδικασία του κλειδώματος και ξεκλειδώματος με αποτέλεσμα να είναι πιο γρήγορες.
- Όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα https://gcc.gnu.org/onlinedocs/gcc-4.1.2/gcc/Atomic-Builtins.html οι ατομικές λειτουργίες __sync_add_and_fetch(*ptr,value), __sync_sub_and_fetch(*ptr,value) αντιστοιχούν στις εντολές:

```
__sync_add_and_fetch(*ptr,value):
*ptr += value; return *ptr;
*ptr = ~*ptr & value; return
```

```
__sync_sub_and_fetch(*ptr,value):
*ptr -= value; return *ptr;
*ptr = ~*ptr & value; return
```

Στη συνέχεια παράχθηκε ο κώδικας σε assembly με την εντολή gcc -S -g - DSYNC ATOMIC simplesync.c και οι αντίστοιχες εντολές ήταν:

```
__sync_add_and_fetch(*ptr,value):
.loc 1 51 0
movq -16(%rbp), %rax
lock addl $1, (%rax)
```

```
__sync_sub_and_fetch(*ptr,value):
.loc 1 72 0
movq -16(%rbp), %rax
lock subl $1, (%rax)
```

4. Παράχθηκε ο κώδικας σε assembly με την εντολή gcc -S -g -DSYNC_MUTEX simplesync.c. Οι εντολές pthread_mutex_lock(&mutex) και pthread_mutex_unlock(&mutex) μεταφράστηκαν ως εξής:

```
.loc 1 53 0
movl $mutex, %edi
call pthread mutex lock
```

```
.loc 1 55 0
movl $mutex, %edi
call pthread_mutex_unlock
```

1.2 Παράλληλος υπολογισμός του συνόλου Mandelbrot

Ερωτήσεις

- 1. Κάθε νήμα χρειάζεται το δικό του σημαφόρο άρα υπάρχουν NTHREADS σημαφόροι.
- 2. Με την εντολή cat /proc/cpuinfo εξακριβώθηκε ότι το σύστημα διαθέτει 8 πυρήνες.

Σειριακή εκτέλεση προγράμματος	Παράλληλη εκτέλεση προγράμματος με δύο νήματα			
real 0ml.023s	real 0m0.520s			
user 0m0.992s	user 0m0.968s			
sys 0m0.004s	sys 0m0.032s			

3. Για τη μελέτη της επιτάχυνσης εκτελέστηκε το πρόγραμμα με διαφορετικό αριθμό νημάτων και τα αποτελέσματα ήταν τα ακόλουθα:

Με 4	νήματα	Мε 8	νήματα	Με 1	6 νήματα	Mε 32	2 νήματα	Mε 5	0 νήματα
real	0m0.265	sreal	0m0.158	sreal	0m0.158	real	0m0.152	sreal	0m0.145s
user	0m0.992	suser	0m0.976	suser	0m0.972	suser	0m0.988	suser	0m0.992s
sys	0m0.008	ssys	0m0.032	ssys	0m0.024	ssys	0m0.012	ssys	0m0.008s

Προκύπτει ότι το πρόγραμμα εμφανίζει γραμμική επιτάχυνση όσο ο αριθμός των νημάτων είναι μικρότερος ή ίσος του αριθμού των πυρήνων. Για παράδειγμα ο συνολικός χρόνος εκτέλεσης με 4 νήματα είναι διπλάσιος από το χρόνο εκτέλεσης με 8 νήματα και μισός από το χρόνο εκτέλεσης με 2 νήματα. Όταν ο αριθμός των νημάτων ξεπερνά το 8 τότε οι χρόνοι εκτέλεσης είναι παραπλήσιοι. Αυτό συμβαίνει διότι το σύστημα δεν μπορεί να υποστηρίξει εκτέλεση περισσότερων νημάτων ταυτόχρονα από ότι ο αριθμός των πυρήνων του.

Το κρίσιμο τμήμα του προγράμματος αποτελείται από τη συνάρτηση output_mandel_line που είναι υπεύθυνη για την εκτύπωση κάθε γραμμής. Η συνάρτηση compute_mandel_line δεν περιλαμβάνεται στο ΚΤ διότι μπορεί να υπολογιστεί για κάθε γραμμή ανεξάρτητα από τις άλλες γραμμές. Μετά από δοκιμές που έγιναν παρατηρήθηκε ότι αν η συνάρτηση compute_mandel_line προστεθεί στο ΚΤ το τελικό αποτέλεσμα είναι μεν το ίδιο αλλά ο χρόνος εκτέλεσης είναι πολύ μεγαλύτερος. Από την άλλη όταν αφαιρέθηκε η συνάρτηση output_mandel_line από το ΚΤ, το τελικό αποτέλεσμα ήταν μια ασυνάρτητη εικόνα.

4. Όταν το πρόγραμμα τερματίζεται βίαια, το χρώμα των γραμμάτων διατηρείται στο τελευταίο χρώμα που εκτυπώθηκε. Ένας εύκολος τρόπος αντιμετώπισης θα ήταν η εκτέλεση της εντολής reset_xterm_color(1) μετά από κάθε εκτύπωση γραμμής

Ενδεικτική έξοδος εκτέλεσης:

```
oslabc16@os-node1:~/Ex3$ ./mandel 3
            oslabc16@os-node1:~/Ex3$
```

Παράρτημα: Κώδικας της άσκησης

1.1 Συγχρονισμές σε υπάρχοντα κώδικα

```
Finclude ∞errma.h∞
Finclude ≈stdia.h∞
Finclude «stdiib.h»
pthread_mutex_t mutex = PTHREAD_MUTEX_INITIALIZER;
void *increase_fn(void *arg)
        int i;
volatile int *ip = arg;
        ese variable %d times\n", N);
                 __sync_add_and_fetch( tp, 1);
                         pthread_mutex_lock(&mutex);
                         ++(*ip);
pthread_mutex_unlock(&mutex);
        fprintf(stder
```

```
rold *decrease_fn(vold *arg)
        int is
        volatile int *ip = arg;
                                         rease wartable %d times\n', N);
       fprintf(stderr, "About to decrease
for (t = 0; t < N; t++) {
    tr (USE_ATOMIC_OPS) (</pre>
                 __sync_sub_and_fetch( ip, 1);
} else {
                         pthread_mutex_lock(&mutex);
                         --(*ip);
                         pthread_mutex_unlock(&mutex);
        fprintf(stderr, "Done decreasing variable.\n");
nt main(int argc, char *argv[])
        int val, ret, ok;
        pthread t t1, t2;
        wal = 8;
       ret = pthread_create(&t1, MULL, increase_fn, &val);
        if (ret) (
               perror_pthread(ret, '
                extt(1);
        ret = pthread_create(&t2, MULL, decrease_fn, &val);
        tf (ret) (
          perror_pthread(ret, "pthread_create");
               exit(1);
        ret = pthread_join(t1, MULL);
        if (ret)
       perror_pthread(ret, "pthread_join");
ret = pthread_join(t2, MULL);
if (ret)
        if (ret)
               perror_pthread(ret, "
        ok = (val == *);
        printf("%sok, val - %d.\n", ok ? "" : "MOT ", val);
        return ok;
```

1.2 Παράλληλος υπολογισμός του συνόλου Mandelbrot

```
nt NTHREADS;
 int y_chars = 50
int x_chars = 90
 double xmin = -1.8, xmax = 1.0
double ymin = -1.0, ymax = 1.0
 double xstep;
  double ystep;
  struct thread_info_struct {
    pthread_t tid; /* POSIX thread id, as returned by the library */
    int thrid; /* Application-defined thread id */
};
 //ensures that input is valid and converts it to integer
int safe_atoi(char *s, int *val)
             long l;
char *endp;
             l = strtol(s, &endp, 16);
if (s != endp && *endp == '\0') {
    *val = l;
  /ensures that there is enough space and allocates memory oid *safe_malloc(size_t size)
              void *p;
              if ((p = malloc(size)) ==
                          = matto.
fprintf(<mark>stde</mark>ri,
size);
                           exit(1);
              return p;
```

```
void compute mandel line(int line, int color val[])
      double x, y;
      int n;
      int val;
      y = ymax - ystep * line;
      for (x = xmin, n = 0; n < x_chars; x+= xstep, n++) {
            val = mandel_iterations_at_point(x, y, MANDEL_MAX_ITERATION);
            if (val > 255)
                   val = 2
            val = xterm_color(val);
            color_val[n] = val;
     \square
/oid output_mandel_line(int fd, int color_val[])
      int i;
     char point ='@';
      char newline='\n';
      for (i = 0; i < x_chars; i++) {</pre>
            set_xterm_color(fd, color_val[i]);
            exit(1);
            }
      exit(1);
     }
```

```
void *compute_and_output_mandel_line(void *arg)
{
    //A temporary array, used to hold color values for the line being drawn int color_val[x_chars];
    //indicates the lines that are creted by the current thread int j;
    //makes a copy of the argument arg
    struct thread_info_struct *th = arg;
    //current contains the id of the current thread int current = th->thrid;
    //next contains the id of the thread that comes after the current int next = (current + 1 ) % NTHREADS;

/* ith thread computes the ith and all the k*NTHREADS+ith lines where K=1,2,3,... and k*NTHREADS+i < y_chars output_mandel_line is the critical section of the code and must be executed by one thread at a time.
    In each iteration the program computes the values for the line, then ensures that only the current thread is active and enters the critical section, prints the line and exits the critical section, prints the line and exits the critical section,

*/
for(j = th->thrid; j < y_chars; j += NTHREADS){
    compute_mandel_line(j, color_val);
    sem_wait(&semaphore[current]);
    output_mandel_line(i, color_val);
    sem_post(&semaphore[next]);
}
return NULL;
}</pre>
```

03117601

03117711

```
int main(int argc, char *argv[])
         int ret,i;
         struct thread_info_struct *thr;
         if(argc == 2){
     safe_atoi(argv[1], &NTHREADS);
                   tf(NTHREADS>y_chars){
                             printf(
                             exit(1);
                   printf(
                   exit(1);
         xstep = (xmax - xmin) / x_chars;
ystep = (ymax - ymin) / y_chars;
         //checks if there is enough space to allocate for threads and semaphores via safe_malloc
thr = safe_malloc(NTHREADS*sizeof(sem_t));
         semaphore = safe_malloc(NTHREADS*sizeof(sem_t));
    for(i=1; i<NTHREADS; i++){</pre>
         sem_init(&semaphore[i], 0, 0);
    }
         sem_init(&semaphore[0], 0, 1);
         //creates NTHREADS threads
for (i = 0; i < NTHREADS; i++) {
    /* Initialize not thread</pre>
                   thr[i].thrid = i;
                   ret = pthread_create(&thr[i].tid, NULL, compute_and_output_mandel_line, &thr[i]);
                   if (ret) {
```